

פרוטוקול ישיבת מליאת המועצה ה-2 מן המניין לשנת 2026
שהתקיימה ביום שלישי, ט' בשבט התשפ"ו, 27/1/2026

משתתפים:

חברי מועצה:

מר אלעד ארזי	- ראש המועצה
גב' לורן אבישר אביטן	- חברת מועצה
מר צחי אוזן	- חבר מועצה
גב' מרים אלגרבל	- חברת מועצה
גב' ברוריה אחיעז	- חברת מועצה
גב' מירית בן אשר	- חברת מועצה
גב' ענבר כהן	- חברת מועצה
מר עופר לוי	- חבר מועצה
מר יוסי ניר	- חבר מועצה

סגל:

עו"ד דנה כץ	- יועמ"ש
גב' חלי אלוף יום טוב	- מנכ"לית המועצה
מר שמואל לביא	- מבקר המועצה
גב' יעל חמאוי	- מנהלת המתנ"ס
גב' גל בר קול	- דוברת

על סדר היום :

1. אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-1.
2. דיווח ראש המועצה.
3. הסבה להסכם פיתוח שכונת פסגות (שרונית).
4. אישור פרוטוקול ועדת תרומות.
5. הגדלת תב"ר 428 – חטיבת ביניים להבנים ב-83,806 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,542,573 ש"ח.
6. שאילתות.

פרוטוקול

אלעד ארזי: חברים, ערב טוב, אני פותח את הישיבה השנייה לשנת 2026.

[1] אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין 1-2025

אלעד ארזי: על סדר היום, אז אם אפשר כמובן, קודם כל אישור פרוטוקול ישיבה מן המניין של הישיבה הראשונה של 2025.

יוסי ניר: אני לא יכול לאשר.

אלעד ארזי: למה יוסי?

יוסי ניר: אני כתבתי שיש אי התאמה בין הדברים שאתה אמרת לבין התוצאות, נתתי את כל הפרטים לחלי.

חלי אלוף יום טוב: כן אבל אני גם הגבתי.

יוסי ניר: אבל תשמע, אני לא יכול לאשר כי זה לא נכון מה שכתוב בפרוטוקול.

חלי אלוף יום טוב: מה לא היה נכון?

יוסי ניר: היה לך דין ודברים עם ברוריה לגבי שינוי השם של התב"ר, ואמרת קודם להעביר את ההחלטה על בית ספר יסודי, ואז אני אשנה את שם התב"ר.

אלעד ארזי: אוקיי.

יוסי ניר: אבל בהחלטה נשאר הכול אותו דבר, לא שיניית את שם התב"ר, דבר אחד. דבר שני, קבענו ואתה הסכמת שיהיה כתוב "מותנה באישור משרד החינוך"

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: וזה לא כתוב.

חלי אלוף יום טוב: כך כתוב.

יוסי ניר: לא, לא היה כתוב.

אלעד ארזי: רגע שנייה, בוא נבדוק, שנייה יוסי, בסדר?

יוסי ניר: אני ביקשתי שישנו.

אלעד ארזי: אז הנה, שנייה. בסדר, יוסי, נפתור את זה.

חלי אלוף יום טוב: אנחנו מדברים על חטיבת ביניים.

אלעד ארזי: נכון.

חלי אלוף יום טוב: שאתם ביקשתם לשנות. בתחילת השיח אתם ביקשתם לשנות מחטיבת ביניים לבית ספר יסודי.

יוסי ניר: נכון.

חלי אלוף יום טוב: ואז אמר ראש המועצה שברגע שנקבל את ההחלטה, אנחנו נעשה את הנוהל הזה אל מול משרד החינוך ואנחנו נשנה אותו. ואנחנו אמרנו, גם בתשובה שלי שכתבתי לך וגם במליאה הקודמת, שאין לזה משמעות. אנחנו כרגע רק מגדילים תב"ר קיים אבל אנחנו נעשה, כשתקבל ההחלטה הסופית לאיזה בית ספר זה יהיה, אנחנו עושים את התהליך מול משרד החינוך ואז אנחנו נשנה את התב"ר.

יוסי ניר: אז למה בישיבה נאמר אחרת?

ברוריה אחיעז: ההפך נאמר.

אלעד ארזי: לא, בסדר, היא אומרת שצריך לחכות, אם אני מבין נכון, שאנחנו מחכים לאישור משרד החינוך ואז נשנה את שם התב"ר. אני מבין נכון?

חלי אלוף יום טוב: נכון.

יוסי ניר: נכון, אז לכן כתבנו "מותנה באישור משרד החינוך".

חלי אלוף יום טוב: טרם התקבלה החלטה.

ברוריה אחיעז: זה חייב להיות. אי אפשר לשנות דברים שאומרים.

חלי אלוף יום טוב: אני רוצה לומר משהו. קודם כל הפרוטוקול הוא ממש לפי ההקלטה שהייתה. נאמר שם, ואמר גם אלעד "אני מאשר את הגדלת התב"ר" ואנחנו, אחרי שיוחלט איזה בית ספר יהיה, אנחנו נשנה את שם התב"ר אל מול משרד החינוך כי זה תהליך שצריכים לעשות אותו אל מול נותן ההרשאה.

אלעד ארזי: זה כתוב?

חלי אלוף יום טוב: זה כתוב. אני גם העברתי לך את זה בתגובה שהייתה.

אלעד ארזי: אתה לא ראית את זה כתוב פשוט?

יוסי ניר: לא.

ברוריה אחיעז: זה לא ככה, זה התחיל אחרת.

יוסי ניר: זה לא ככה, אני רוצה לומר משהו.

ברוריה אחיעז: זה התחיל אחרת.

אלעד ארזי: שנייה יוסי, תסביר לי.

יוסי ניר: אני אסביר.

אלעד ארזי: תסביר לי לאט. אני אבין מהר.

יוסי ניר: כשהיה דין ודברים בינך ובין ברוריה, אז אמרת נכון, קודם נעשה את ההחלטה לשינוי בית ספר יסודי. קיבלנו את ההחלטה.

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: ונאמר עוד שיהיה כתוב "מותנה באישור משרד החינוך".

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: ככה קבע, אתה אמרת.

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: וזה לא בפרוטוקול. דבר שני-

ברוריה אחיעז: זה לא יכול להיות לא כתוב.

אלעד ארזי: אין בעיה, נכתוב את זה, אני צריך להוסיף.

יוסי ניר: אז לכן אני לא יכול לאשר את הפרוטוקול.

אלעד ארזי: לא, עזבי את המלל. בהחלטה. בהחלטה כתוב-

חלי אלוף יום טוב: וההחלטה הייתה שאנחנו מגדילים את התב"ר כמו שהוא כרגע.

אלעד ארזי: עזבי את התב"ר.

חלי אלוף יום טוב: את השינוי אנחנו נעשה לאחר קבלת ההחלטה. זה מה שכתוב פה.

יוסי ניר: אבל נאמר שיהיה כתוב "מותנה באישור משרד החינוך". ככה היה כתוב.

חלי אלוף יום טוב: אז אנחנו נעשה את זה, אין בעיה.

אלעד ארזי: אין בעיה, נוסיף להחלטה. להחלטה נוסיף "מותנה באישור משרד החינוך".

יוסי ניר: נכון.

אלעד ארזי: זה העניין?

יוסי ניר: כן.

אלעד ארזי: מקובל עליי, אין בעיה, סגור. אפשר להתקדם?

ברוריה אחיעז: ואני מבקשת שלא יכול להיות בשום פנים ואופן להבא שמשנים...

אלעד ארזי: אף אחד לא שינה. לא. ברוריה לא צריך לעשות פה...

חלי אלוף יום טוב: זה היה לפי החלטה.

אלעד ארזי: ברוריה, לא לעשות פה כאילו..

ברוריה אחיעז: יקירתי, נאמר שיש צורך בתוספת בהחלטת משרד החינוך.

אלעד ארזי: ברוריה, זה כתוב בפרוטוקול. היא אומרת לי, אם את רוצה היא גם תכף תקריא את זה. מה שיוסי אומר, "אני הייתי רוצה שזה יופיע בהחלטה". מאה אחוז.

חלי אלוף יום טוב: נוסיף את זה בהחלטה.

אלעד ארזי: נוסיף את זה בהחלטה. אף אחד לא שינה את הפרוטוקול, לא צריך לעוות את הדברים.

חלי אלוף יום טוב: אפשר לשמוע את ההקלטות גם. זה אחד לאחד.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

אלעד ארזי: ... בלי לשנות פרוטוקול, נו באמת.

ברוריה אחיעז: לא, בסדר גמור. אז אם זה לא כתוב בהחלטה זה מצוין, זאת אומרת שאין שינוי זה מצוין, אבל להקפיד על זה כי כן יצא לנו לראות שיש איזה היעדרויות של דברים ואנחנו נדבר על זה בהמשך כי זה מופיע, זה לא מופיע, אנחנו מצאנו את זה בהחלטה אבל זה לא היה בפרוטוקול.

יוסי ניר: היה בפרוטוקול.

ברוריה אחיעז: בפרוטוקול הוא לא מצא.

יוסי ניר: הוא מצא, הוא כתב שהוא מצא.

ברוריה אחיעז: הוא מצא גם בפרוטוקול? אז אנחנו לא נשאל.

אלעד ארזי: טוב, אז חברים, אז כולם בעד לאשר את הפרוטוקול, כולם בעד.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-1.

חלי אלוף יום טוב: אבל אני רוצה להגיד משהו ברשותך לפרוטוקול. ההקלטות והפרוטוקולים אחד הם, שום דבר לא משונה. אם יש משהו שרוצים להוסיף אותו כי לא נאמר או כי לא הובהר, אין שום בעיה, אנחנו עושים את זה עכשיו, בפרוטוקול לישיבה הנוכחית. אבל שום דבר לא שונה או נאמר ולא נכתב, זה חשוב להגיד את זה, בסדר? תודה.

[2] דיווח ראש המועצה

אלעד ארזי: טוב, דיווח ראש מועצה. אז ככה, אי אפשר שלא לפתוח, קודם כל בהתרגשות מהולה בעצב על חזרתו של רן גואילי בן היישוב מיתר השכן. אנחנו מצדיעים לרני גיבור ישראל, מחבקים את משפחת גואילי ומוקירים את חיילי צה"ל. השבתו של רני ושל כל החטופים החללים היא גבורה לישראל. זוהי חובתה המוסרית של מדינת ישראל, חובת כולנו, לעולם לא נשכח ולא נוותר על אף אחד. אנו מוציאים הסעה מחר ללא תשלום ללוויה. תושבים שמעוניינים להצטרף להסעה יכולים להירשם בטופס שהופץ בפלטפורמת המועצה עד השעה 21:00 כדי שאנחנו נוכל להיערך בהתאם. בנוסף, הנוער שלנו מכין שילוט תמיכה למשפחת גואילי וקהילת מיתר ובמהלך השבעה אנחנו גם נוציא משלחת נוער כדי לחבק ולחזק את המשפחה ואת היישוב השכן שלנו. טוב, נעבור לנושאים נוספים. חינוך. בהמשך לישיבת המועצה הקודמת כבר הוחלט שינוי ייעוד מבנה החינוך לבית ספר יסודי נוסף, יצאנו לתהליך שיתוף ציבור, פורסם קול קורא לתושבים להשתתף בכנס היוועצות ושיתוף ציבור שיתקיים ביום ו' ה-6.2.26 שזה ביום שישי הבא בין השעות 8:15 ל-12:00. במפגש נקשיב זה לזה על מנת לקבל מבחר הצעות למענה לצורכי החינוך המגוונים ביישוב ולשימור המרקם הקהילתי. הצעות אלה ייבדקו לעומק, מתוכן ייבחרו חלופות שיועלו כהצעה להחלטת מליאת המועצה המתוכננת לתאריך ה-24.2.26.

יוסי ניר: ביקשו להירשם לשולחנות העגולים. האם יודעים כמה נרשמו?

אלעד ארזי: כן, נרשמו מעל 200.

יוסי ניר: וואו, יפה.

אלעד ארזי: כן, אני רק כן רוצה להזכיר גם פה. הלילה בחצות נסגר הטופס של הרישום להשתתפות במפגש. זו באמת הזדמנות אחרונה למי שרוצה לקחת חלק. המפגש כנראה מפוזר, יכול להיות שהוא גם לא יהיה במקום אחד. בגלל שיש הרשמה כל כך גדולה, אנחנו רוצים שכולם יוכלו להביא את עצמם לידי ביטוי וגם נוכל לנהל את האירוע בצורה טובה. כן חשוב לומר שגם לקחנו חברה חיצונית שמלווה אותנו בתהליך, כי היא שבאמת זה הכי מקצועי ואיכותי וידע להפיק את הטוב ביותר.

ברוריה אחיעז: מה זאת אומרת? הם ינחו?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אחיעז: הם מנחים?

אלעד ארזי: הם מנחים עכשיו את כל הצוות. בסוף, בגלל שיהיו כנראה באזור ה-20 שולחנות, אני אומר בהערכה גסה, לכל שולחן יהיה מנחה שלו וזה לא יהיה מנחה מקצועי. המנחים יעבירו הדרכה למנחים שיקבלו. כנראה המנחים יהיו, ככל הנראה.

ברוריה אחיעז: ואיך בוחרים מי מנחה של כל שולחן?

אלעד ארזי: בהנהגת הורים. בסוף זה הצוות של הנהגת הורים, הם יובילו את ההדרכה המקצועית.

ברוריה אחיעז: אני חושבת שזה לא רעיון, אני רוצה למצוא את המילה הכי טובה, לא נכון.

אלעד ארזי: טוב, יש צוות, צוות היגוי.

ברוריה אחיעז: ששוב נבחר לא באופן דמוקרטי.

אלעד ארזי: אוקיי.

ברוריה אחיעז: אז איך? חבר'ה, כל מה שהוא לא נכון... מבחינתי לגבי התהליך, אני מדברת רק כרגע על הנושא הזה, התהליך של שינוי נושא החטיבה ביסודי. כל מה שציינתי, שנעשה לא נכון והצעתי הצעות, לא נאמר לי אף פעם שזה כן נכון, לא העלו אותי להראות לי מה טעותי ולא הראו לי, לי זאת אומרת אני כמייצגת דעה, ולא הראו א', איפה הטעות? ו-ב', מה יש לכם לומר על ההצעה? שום מילה. הכול זאת טקטיקה שבסיכומו של דבר, כיוון ששמרתי, אמרתי לכם מראש, על בריאותי גם, לא נסחפתי לאותו סיפור שאילצתם אותי להיסחף כאשר העלינו את הבעיה החוקית של מה שמגיע לניצולי שואה. ומשום שלא רציתי להגיע שוב למצב הזה שלא מכבד אף אחד כי מתוך דם הלב שאתה מקבל אתה מדבר, ואתה לא יושב בהקשר הזה,

נוצר על ידי **SUMIT**.

אתה רואה דברים שלא תמיד היית רוצה שכך יראו, ולכן לא נסחפתי לעמוד על דעתי מה יש לכם לומר כנגד ההצעה שהצעתם.

אלעד ארזי: אני יכול לסיים את הדברים שלי אבל? אני באמצע דבר ראש המועצה, אני יכול לסיים?

ברוריה אחיעז: אתה יכול לסיים אבל אמרתי את זה לא בכדי.

אלעד ארזי: הבנתי, אני יכול לסיים את הדברים שלי אבל?

ברוריה אחיעז: לא כי הפער..

אלעד ארזי: לא, אני רוצה להעיר רק על משהו.

ברוריה אחיעז: כן, אתה תסיים אבל עם תשובה כי אני עכשיו אמרתי עוד הפעם ולא עונים לי.

אלעד ארזי: אני רוצה להמשיך את הדברים שלי.

ברוריה אחיעז: לא לנהוג בטקטיקה הזאת, זאת חוכמה קטנה.

אלעד ארזי: טוב, חשוב לנו לשמוע כל קול וגם לקהילה שלנו חשוב לבוא לידי ביטוי. כמו שאמרתי, בינתיים נרשמו לכנס 200

ברוריה אחיעז: למה את נותנת הוראות לדבר? זה ממש לא בסדר.

חלי אלוף יום טוב: אבל הוא באמצע דבר ראש המועצה.

ברוריה אחיעז: סליחה, אבל לא יתכן שיש יד אחת מראש מכוונת כי ידוע מראש, ידוע מראש מה תהיה התוצאה, ידוע מראש שאנחנו 4 נגד 5. זה קרה לא ב-99%, זה היה 100% הפעמים אבל פעם אחת אנחנו דווקא הסכמנו אתכם. אני עוקבת מאוד והיא הייתה נגד, זה לא נגדנו. זה לא ייתכן שכל העניין הזה של לרקום יד אחת, אני לא רוצה להשתמש במילה מזימה מולה, אבל לרקום יד אחת מאחורי הגב לנהל דברים שהם לא..

אלעד ארזי: ברוריה, אני נתתי לך בישיבה הקודמת מעל שעה לדבר, אני תמיד מכבד, אל תפריעו לי עכשיו.

ברוריה אחיעז: בסדר, אז תענה למה שביקשתי.

אלעד ארזי: ברוריה, אני מכבד אותך מאוד גם מפאת גילך וגם את מפאת חוכמתך, אני מבקש אבל כמו שנתתי לך בכבוד רב בישיבה הקודמת מעל שעה לדבר, תני לי לסיים את דבר ראש המועצה הענייני שלי הקצר, אני מבטיח לך שנשאיר מקום בסוף הישיבה גם לדבר הזה, אבל כרגע בואי..

ברוריה אחיעז: לכבד זה לענות על השאלות.

אלעד ארזי: אין בעיה אז אני התייחסתי, אני חושב שאני מתייחס בצורה ראויה ומכובדת לכולם פה.

ברוריה אחיעז: בסדר, אני ממתינה.

אלעד ארזי: אני כרגע רוצה לחזור לדברים שלי לנקודה העקרונית. חשוב לנו לשמוע קול קורא ממש כד, וחשוב שהקהילה תגיע לשולחנות ההגונים. ותביע את עצמה וכל מגוון הרעיונות והדעות יבוא לידי ביטוי ביום הזה. טוב, המשך העשייה לקידום להבנים. אני ממשיך להיפגש באופן קבוע עם שרים, עם מקבלי ההחלטות בדרג המדיני, על מנת לקדם את להבנים בכל תחום. בשבועיים האחרונים נפגשתי גם עם שר השיכון, גם עם שר התפוצות וגם עם מנכ"ל משרד החינוך. טוב, בלהבנים כולנו שווים, חודש פברואר יוצא מן הכלל. צפויים לנו מגוון אירועים, חודש להעלאת המודעות לאנשים ונשים עם צרכים מיוחדים. תודה לוועדה לצרכים מיוחדים בהובלת מירית ולמוצאי רפואה במתנ"ס, בחינוך וברוחה. השנה השיא פעילויות לכל הגילאים, האירועים באתר המתנ"ס והמועצה. אנחנו מזמינים אתכם להצטרף. בנוסף אנחנו נערכים לאירועי ט"ו בשבט ועוד חודש אירועי פורים לכל קבוצות הגיל. אנחנו נפרסם כמובן בכל הפלטפורמות השונות. שיווק שכונת פסגות, נפגשתי השבוע עם זוכה המכרז לשיחה פתוחה, שוחחנו על החששות, על התוכניות קדימה. המכרז של שכונת פסגות / שרונים לא הביא את התוצאות המיטביות להן ציפינו.

מירית בן אשר: איזה מכרז? לא שמעתי מה אמרת.

אלעד ארזי: פסגות.

מירית בן אשר: אוקיי.

אלעד ארזי: של המילואים מה שנקרא.

מירית בן אשר: כן.

אלעד ארזי: אנחנו עובדים כעת, בסדר? אני עובד וזה חלק מהפגישות שהיו לי גם עם שר השיכון, גם אתמול בערב עם שר האוצר כדי להוריד את מחירי המגרשים ולהפוך אותם להיות אטרקטיביים יותר לאנשי המילואים אז יהיה מכרז חדש. אני לא יודע לומר, אני אומר שאני עובד על זה. אני מקווה שאנחנו נדע לעדכן את זה בחודשיים-שלושה הקרובים. אני יכול להגיד שיש כוונות טובות מצד משרדי הממשלה לתת את המקסימום שאפשר לחיילי המילואים, ואני מקווה שזה יתאפשר.

מירית בן אשר: לפי אותו הפילוח של האוכלוסייה שאנחנו פונים עליה?

אלעד ארזי: לפי אותו פילוח.

עופר לוי: ומה המספרים כרגע? כמה?

אלעד ארזי: כרגע באזור ה-60.

עופר לוי: 54.

אלעד ארזי: 57.

עופר לוי: אז זה אותם 50-60. הם שילמו ערבות?

אלעד ארזי: לא, זה לא סופי. הם זכו במגרש. גם זה אתה לא סופי, אנחנו לא יודעים. יש להם לדעתי 60 או 90 יום לשלם, אנחנו נדע.

חלי אלוף יום טוב: הם בתהליך מול רמ"י כרגע ורק אחרי זה נדע את זה.

אלעד ארזי: טוב, התיישבות ציונית בנגב זו משימה לאומית לא פחות מכך. שומעים זאת ממני כל הגורמים וכמובן השרים וכן ראש הממשלה. אני התחייבתי שהרחבת היישוב תהיה לאוכלוסייה יהודית ציונית ואנחנו נמשיך לעמוד בזה ולעשות ככל שניתן. השבוע יזמתי יחד עם ראשי רשויות מרכז הנגב סוג של פרום כזה, מונופורום מרכז הנגב. מכתב לראש הממשלה בבקשה לכינוס ישיבת חירום דחופה בנושא חיזוק ההתיישבות היהודית בנגב. אנחנו מאמינים שפעילות ממשלתית נחושה, משולבת ובלתי מתפשרת תאפשר לנגב לממש את הפוטנציאל האדיר הטמון בו לטובת תושבה ולטובת מדינת ישראל כולה, אני אמשיך לעדכן בנושא.

[3] הסבה להסכם פיתוח שכונת פסגות (שרונים)

אלעד ארזי: טוב, אני עובר עכשיו לסעיף 3, הסבה להסכם פיתוח שכונת פסגות/ שרונים.

ברוריה אחיעז: ובסוף תענה לי בסוף?

אלעד ארזי: בסוף, אמרתי בסוף. אמרתי שבסוף נשאיר זמן להתייחסות, בסדר?

ברוריה אחיעז: אוקיי.

מירית בן אשר: הסבה של מה? סליחה, מה הסעיף?

אלעד ארזי: סעיף 3, הסבת פיתוח שכונת פסגות.

עופר לוי: יש לי בקשה.

אלעד ארזי: בטח.

עופר לוי: שהבנתי שהיא מקובלת. לקיים עכשיו דיון, נשמע נתונים, שאלות, נקבל תשובות ובסוף הדיון לפני ההצבעה אנחנו נרצה להתייעץ יחד עם הסיעה, בסדר? להתייעצות קטנה.

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: תודה.

אלעד ארזי: בשמחה. טוב, אז אפשר להעלות אותה, אפשר, הדיון מתחיל.

*** מיכל זלכה הצטרפה לישיבה בטלפון**

עופר לוי: הגזברית לא מגיעה.

מירית בן אשר: מי זאת?

חלי אלוף יום טוב: עו"ד מיכל, היא טיפלה בזה, אז שנייה רגע תקשיבו ואז תכף נמשיך?

אלעד ארזי: לא, היא תקשיב והיא תתייחס אם צריך. טוב, אני אתחיל בדברי פתיחה ואחרי זה נעלה דיון, שאלות, מה שצריך, בסדר? טוב, אז הערב מעלים בישיבת המועצה את הנושא של פיתוח שכונת פסגות עם חברה מנהלת מטעם מועצת להבים ולא עם חברת מבנה תעשייה כפי שהיה פה או כפי שהיה נהוג עד היום. חשוב לי להסביר את שינוי פורץ הדרך הזה. זו פעם ראשונה שהמועצה תפתח באופן עצמאי שכונה בעזרת חברה מנהלת, שהיא תהיה ת.פ. המועצה. המשמעות של המהלך הזה, זה מהלך שהוא יוצא מגדר הרגיל. זה יהיה אחד הפרויקטים המשמעותיים ביותר עבור מועצת להבים בשנים הקרובות. ממש כך. זו הזדמנות מדהימה מהרבה בחינות, ואני ארחיב. מבחינה כלכלית, אני התחייבתי להגדיל את משאבי המועצה עוד טרם כניסתי לתפקיד. יש פה הזדמנות יוצאת מן הכלל עבור היישוב תוך התחשבות בסיכונים שהמועצה שלנו תרוויח תקציבים משמעותיים עבור התושבים. מדובר בסדרי גודל של מיליוני שקלים, אנחנו נפרט את זה בהמשך, שבתוכם יש גם עמלה שמדוברת על אזור ה-20 מיליון ש"ח, גם כספי בצ"מ שאם הם לא יממשו נדע לממש אותם לטובת פרויקטים ביישוב. בקיצור, על עשרות מיליוני שקלים.

יוסי ניר: בעצם בלתי צפוי מראש.

אלעד ארזי: בלתי צפוי מראש. מדובר על עשרות מיליוני שקלים שבעבר, היו הולכים לחברה מנהלת.

עופר לוי: מפתחת.

אלעד ארזי: מפתחת. היא הייתה גם חברה מנהלת, מפתחת מבני תעשייה שדרך אגב צריך גם להגיד מילה טובה, בסוף היא פתחה את היישוב. האירוע לא בא ממקום שיש לנו טענה למבנה תעשייה, הוא בא מתוך

הבנה שאנחנו יכולים לעשות את זה ולהפיק מזה הרבה יותר. הנושא הכלכלי, עשרות מיליוני שקלים לקופה הציבורית, לטובת תושבי להבים.

ברוריה אחיעז: בנקודה הזאת-

אלעד ארזי: אני אסיים, אנחנו נדון על הכול. אני אסיים, נפתח כל נושא, תשאלו מה שתרצו. צריך לזכור מעבר לזה על השליטה של הכסף. כל כספי הוצאות הפיתוח נכנסים לקופה שמנוהלת עבור השכונה בלבד. המועצה רואה בדיוק ומנהלת בדיוק כל שקל שנכנס, אנחנו יודעים לאן הוא הולך בלי להעביר לגורם שלישי לא עמלות ולא קיזוזים. היום לדוגמה בשכונת שרונים, אין לנו יכולת לדעת כמה כסף יצא, לאן הוא יצא, איזו עמלה, בקשות מיוחדות לרשות מקרקעי ישראל כדי לקבל את הנתונים שעוברים דרך מבנה תעשייה ופה בסוף המועצה יש לה יכולת, ולא רק שיש לה יכולת, היא יודעת כל שקל וחותמת על כל שקל שהחברה המנהלת מאשרת ותכף גם על זה אני ארחיב. כשהמועצה מפתחת, אם חברה מפתחת מטעמה, מי שגר בשכונת שרונית או עבר בשכונה קודמת שפותחה יודע להעיד כמה מורכב היה לו זמן הפיתוח, איכות הפיתוח. היכולת שלנו כמועצה לבקש דבר כזה או אחר ולהשפיע, יש בסוף מישהו אחר שמנהל בתוך המועצה את פיתוח השכונה. צריך להבין, זה מה שקורה. בסוף לכל אחד מאיתנו שקונה מגרש, יכול לבוא לראש המועצה כזו או אחרת אבל בסוף יש פה חברה מנהלת שהיא מחליטה מה יהיה, מתי יהיה ואיך זה יהיה. היכולת של המועצה להשפיע היא נמוכה יחסית. כשהמועצה היא זאת שיושבת על השיבר, היא זאת שמאשרת כסף לחברה המנהלת שהיא בסוף זאת שמאשרת כסף לקבלנים, לנו יש את ה-Say. אנחנו נחליט מה יהיה, איך זה יהיה ומתי זה יהיה כי בסוף המשפט "בעל המאה הוא בעל הדעה" הוא נכנס פה במשמעות נוספת. כמו שאמרתי, כשהמועצה מפתחת היא חברה מפתחת מטעמה, יש לה שליטה מלאה על רמת הפיתוח, על הסטנדרטים. אנחנו לא עובדים לפי סטנדרטים מקובעים של גוף בירוקרטי כזה או אחר שלנו אין שליטה והוא לא חייב דין וחשבון לרשות. מבחינת לוח זמנים אנחנו חוסכים המון זמן בבירוקרטיה כי הכול עובר דרכנו. אנחנו מחליטים מתי להאיץ את הפיתוח, מתי להאט אותו. קיים סנכרון מלא עם התשתיות הקיימות ומוסדות הציבור, ואנחנו חוסכים גוף חיצוני שמעכב את ההתקשרות בין הגורמים וחשוב לא פחות הקשר הישיר עם התושבים. בסוף, יש לנו שכונה של מאות יחידות דיור, של מאות מגרשים שבסוף באים התושבים ובאים אלינו, אנחנו הרשות שלהם, וכשהם באים ואומרים למהנדס או אומרים לראש המועצה "יש לי בעיה, הפיתוח אצלי לא מתקדם" וראש המועצה מפנה אותנו לחברת מבנה תעשייה, זה לא צריך לעבוד ככה. לא ככה אנחנו רוצים. אנחנו רוצים שתושבים שלנו, אני אומר, יהיה One Stop Shop. מגיעים לרשות, הרשות יודעת לטפל בהיתר, הרשות יודעת לטפל בהכל. אנחנו רוצים שלאותו תושב שקנה מגרש יהיה הכי נוח, קל ופשוט לפנות למועצה, ושלמועצה תהיה יכולת לטפל בכל הצרכים שלו מההיתר לרישום בקרקע ולפיתוח מחוץ לבית שלו. אנחנו נרגשים לצאת למהלך הזה ואני חושב שזה מהלך פורץ דרך שכמו שאמרתי גם יכניס למועצה שלנו, שאנחנו לא צריכים לפחד לומר את זה, המועצה הזאת היא מועצה שנלחמת על כל שקל ופה יש לנו הזדמנות להכניס למועצה כ-30 מיליון ש"ח חוץ מהעמלה הגלובלית כי גם כספי הבצ"מ אם נדע לנצל אותם בצורה חכמה, זה כסף שיחזור למועצה, זה כסף שיחזור לפיתוח מבני ציבור, זה כסף שיחזור לפיתוח תשתיות טובות יותר, ועם ניהול נכון כך זה צריך להיות.

מירית בן אשר: אלעד, עם הכסף הזה נכנסה כרטיסייה נפרדת רק למטרות פיתוח השכונה החדשה ואנחנו רוצים להגדיר את השירות לתושב בהיבט הזה של ניהול הבנייה והפיתוח. מה עם כוח אדם? איפה העלויות של כוח אדם נוסף שנצטרך כדי להחזיק? זו השאלה שלי.

אלעד ארזי: אז אני בא ואני אומר, יש חברה מנהלת חיצונית. החברה המנהלת הזאת מי שהיה שותף בוועדת מכרזים מכיר את זה, החברה המנהלת הזאת מחויבת לתת מעטפת שלמה עבורנו.

מירית בן אשר: אז בעצם זה נגזר משם, בסדר.

אלעד ארזי: בדיוק, הם צריכים, בקיצור יש להם מעטפת שלמה של פיקוח, של ניהול, של קשר עם התושבים, של צוות תכנון. הם אלה שבסוף צריכים לתת את המענה לתושב שמתקשר. יש להם מעטפת מלאה. המועצה היא זאת שצריכה לפקח עליהם, היא מאשרת להם כל חשבון.

ברוריה אחיעז: זו לא הבעיה.

אלעד ארזי: תכף ברוריה, את גם מהנדסת, תסבירי לי תכף מה הבעיה.

ברוריה אחיעז: אני לא מהנדסת, רק יש לי ראש על הכתפיים.

אלעד ארזי: אז תכף תסבירי לנו.

ברוריה אחיעז: את ההנדסה אני משאירה רק לך.

אלעד ארזי: לא רק לי, לא, גם אני לא יודע הכול. בסוף אני כן קצת רוצה בסופו של דבר רק לציין את המספרים פה, גם לטובת הציבור כמובן וגם לטובת המליאה, בסדר? סך הכול תקציב האתר, אני מדבר כרגע על ללא מע"מ, 300 מיליון ש"ח, 304 מיליון ש"ח. בצ"מ 23 מיליון ש"ח, תקציב האתר כולל בצ"מ ללא מע"מ 327 מיליון ש"ח, וזה יוצא עלות פיתוח יחידת דיור 473,000 ש"ח. העמלה הגלובלית-

עופר לוי: 473 זה הפיתוח ליחידה?

אלעד ארזי: כן.

עופר לוי: אוקיי.

אלעד ארזי: העמלה הגלובלית, שזה מה שדיברנו, היא 38.665 מיליון ש"ח. זה כמעט 39 מיליון ש"ח. אלה המספרים ויש פה מה שנקרא הזדמנות אחרת יוצאת מן הכלל. כן צריך לומר שהיום כמעט באופן מוחלט, בסדר? אני לא רוצה להגיד באופן מוחלט, כמעט באופן מוחלט כל המועצות והעיריות עובדות או עם חברה כלכלית שזה סוג של חברה מנהלת או עם חברה מנהלת כמו שעושה המועצה. כמעט ולא קיימות רשויות

יותר כמעט שעובדות בשיטה העתיקה שרמי עובדת עם חברה מפתחת מטעמה, והרשות או המועצה מסתכלת מהצד.

מירית בן אשר: אז למה אין לנו חכ"ל? מה הסיבה ההיסטורית לזה?

אלעד ארזי: לפתוח חברה כלכלית זה אירוע יותר מורכב. בדרך כלל ערים שיש להם-

מירית בן אשר: גם יישובים, גם מועצות יש.

אלעד ארזי: בדרך כלל כשאתה רואה היקף פיתוח מאוד מאוד גדול, אתה משקיע וצריך גם מנכ"ל. זו השקעה הרבה יותר גדולה ברשות עצמה. חברה מנהלת אתה לוקח לפרויקט, אתה משלם על סכום ספציפי ואתה עובד עם חברה מנהלת. להקים חכ"ל זה אירוע, זה עולם אחר.

עופר לוי: זה מודל ביניים, בין חברה מפתחת לחברה כלכלית.

אלעד ארזי: נכון. זהו, עכשיו אלה דברי הפתיחה שלי. אני רוצה שעכשיו ננהל שיח, דיון על הדברים.

יוסי ניר: אני מודה לך הזדמנות באמת היוצאת מהכלל שיש פה אבל אולי אתה יכול להסביר קצת על הסיכונים גם כן שיש שם.

אלעד ארזי: כן, אז אני אמרתי, אני אגיד ככה, ברמת הסיכונים, כמו שאמרתי גם בזה, בעיניי הם מאוד מאוד מינוריים גם בגלל שבסוף ישבו פה באמת מהנדסים טובים וקבעו פה את עלות הפיתוח. עלות הפיתוח כאן היא יחסית עלות גבוהה. צריך גם את זה לומר. בנוגע לעלות הפיתוח, זאת אומרת גם בהנחה שהיום לא יספיק הכסף, נניח שבסוף יהיה חסר פה כסף לכביש או יהיה חסר כסף למדרכה, עוברים לבצ"מ שכמו ששמעתם גם הבצ"מ פה הוא 23 מיליון ש"ח. זה המון כסף ומעבר לזה יש את ההבנות ואת ההסכמות מול רמ"י שאם היום יש חריגה, או אם עכשיו כמו שאני ואתה שוחחנו פתאום בתב"ע יש שינוי, התכנון המקורי לא יוצא לפועל. מועצת להבנים עם החברה המנהלת תעצור, תגיש בקשה מסודרת ומוסמכת לרשות מקרקעי ישראל לבקש עוד כסף. יש גם בקרה. השאלה אם זה יאושר? אם יש לזה הצדקה זה יאושר. אם אין לזה גם רמ"י יכול להגיד לנו "אנחנו לא ניתן להם פה כסף על כלום". אתה שואל אותי אם יש תקדימים, התשובה היא כן. רמ"י אישרה בעבר תוספות. בקריית גת, אני באופן אישי מכיר תוספות שהוסיפו לעירייה על שינויים שהיו אבל בסוף המועצה תצטרך לשבת עם צוות מהנדסים, עם החברה המנהלת, לתת ניתוח חריג מה שנקרא רציני ומקצועי ואז יאשרו, ואם לא אז לא.

יוסי ניר: דרך אגב, כל מה שאתה אומר כתוב במכרז.

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: וכתוב מדויק ויפה. באמת מכרז, הוא כתוב באמת בצורה טובה מול כל החריגות ומול כל ההתנהלות המצוינת. הדבר היחיד שהיה חסר לי שמה, זה כתוב גם שהפרויקט הוא להרבה שנים, הוא לא קצר. ומה שחסר לי, איך יש לנו הגנה או חסר סעיף למעשה שמגן עלינו לפני התייקרויות בעלות הבנייה, שזו בעיה בזמנים האלה שאנחנו רואים חסר כוח אדם. זה הסעיף היחיד שחסר לי בכל הדבר הזה.

אלעד ארזי: קודם כל יוסי, שאלה מצוינת. גם חלי תתייחס, אבל אני אגיד שני דברים. אחד, אני אומר בזהירות אבל לשמחתנו, הדבר הזה, ה-705 שעשו אותו לשכונת פסגות, עשו אותו בתקופה שהמחירים בשמיים. מי שהיום רוצה לבנות יודע שהמחירים בשמיים. אז אני אומר, ההסתמכות פה על מחירים מאוד גבוהים. הם לא אמורים להיות המחירים האלה, אני אומר לכם בכנות. לא סתם מישהו שמע, היו אנשים שהלינו על מחירי הפיתוח של המכרז החדש של מחירים גבוהים כי רמ"י לקחו המון גרייסיים ולקחו מחירים מאוד יקרים למטר כי המחירים היו מאוד יקרים בגלל המלחמה וכולי. עכשיו, את רוצה להוסיף?

חלי אלוף יום טוב: רוצה להוסיף ולומר נקודה חשובה נוספת. רמ"י הוא שותף כאן.

יוסי ניר: נכון.

חלי אלוף יום טוב: הוא חלק, הוא שותף מלא, הוא איתנו תוך כדי, הוא עורך בקרות על הביצועים, על ההרשאות, על התקציבים. זאת אומרת, זה לא-

אלעד ארזי: אני רק אסביר איך זה עובד.

יוסי ניר: במה זה שונה מחברה כלכלית?

אלעד ארזי: אני רק אתן דוגמה, סתם שתבינו. בוא נניח שהיום עובד קבלן, איך זה עובד? עובד קבלן בשטח, לא משנה עשה כביש כזה או אחר, הוא מגיש את החשבון. מי שמאשר לו את החשבון בשלב הראשון זו החברה המנהלת. החברה המנהלת צריכה לאשר את החשבון. אחרי החברה המנהלת מי שמאשר, זה רשות בקרקעי ישראל. הבקרה שלה. באה בקרה ורואה שבוצעו המטרים, המטרים עומדים במחירים הגיוניים שתואמים את מחירי ה-705, ולאחר האישור הזה המועצה מאשרת את העברת הכסף.

יוסי ניר: יתרה מזאת, גם כתוב במכרז שהקבלן שהוא מגיש חשבון הוא צריך להגיד מה הצפי לגמר. זאת אומרת, יש פה בקרה מצוינת הוא בכל זאת היה רוצה למכור.

ברוריה אחיעז: כן, אבל הוא עבר, הוא אמר שכל הדברים שלו.

יוסי ניר: אז מה אז כל הדברים שלו אז יש, כמו שדיברנו, יש מיוחדויות לרמ"י בפרויקט הזה.

אלעד ארזי: נכון.

יוסי ניר: וכמו שאלעד אמר לי, יש הסכם עם רמ"י שאנחנו חברי המועצה נקבל אותו.

אלעד ארזי: נכון. כן, ברוריה.

ברוריה אחיעז: אלעד, מה שהצגת, כי הצגת את זה באופן שזה נשמע נהדר ועוד קיבלת חיזוקים כי זה נהדר. יש מי שמבין כבר גם במכרזים, איך הם כתובים משפטית, אז הכול בסדר. אז אני רוצה רק לשקול אחרי, באמת נשמע מעודד. יש לי מספר אחד שמאוד מהדהד אצלי 30 מיליון ש"ח רווח יכול להיות לנו, זה נשמע-

אלעד ארזי: לא ברוריה, 48 מיליון זה העמלה הגלובלית הכללית. מתוך זה חלק הולך לחברה המנהלת וחלק הולך אלינו.

ברוריה אחיעז: אני חוזרת ואומרת ותתקן אותי אם זה לא נכון. אני שמעתי ממך. מה התעורר אצלי במחשבה? שני דברים. אני שמעתי כרגע ממך וזה נהדר אם זה כך, שיכול להיות לנו מההיפוך הזה שהמועצה לוקחת את העניין על עצמה, רווח של 30 מיליון ש"ח. זה מה שנאמר, תבדקי בבקשה אם אני אומרת-

אלעד ארזי: לא משנה ברוריה, אז הנה אני מחדד.

ברוריה אחיעז: לא, שלא תעשו, אל תהנהנו שם כן לא, כן לא. הדברים כתובים. אז אם אמרתי לא נכון, תגידו שאמרתי לא נכון.

אלעד ארזי: אז ברוריה, הנה, אני מסדר. ברוריה, לא לכעוס, תקשיבי רגע.

ברוריה אחיעז: לא, אמרתי נכון.

אלעד ארזי: אני רק רוצה-

ברוריה אחיעז: כן, היא גם מהנהנת שזה נכון אז אני אמשיך.

אלעד ארזי: לא, תני לי, אני אסביר לך.

ברוריה אחיעז: אבל אני לא גמרתי לשאול, אני רק ציינתי משהו.

אלעד ארזי: תני לי רק לתקן בבקשה.

ברוריה אחיעז: אז זה לא נכון מה שאמרתי?

אלעד ארזי: נכון, זה לא נכון מה שאת אמרת.

ברוריה אחיעז: אני ציטטתי אותך.

אלעד ארזי: אז תני לי לתקן.

חלי אלוף יום טוב: הוא רוצה לחזור על דבריו.

ברוריה אחיעז: אז אני ציטטתי ציטוט שהוא לא נכון?

אלעד ארזי: כן, אני רוצה לתקן.

ברוריה אחיעז: אז אמרת לא נכון.

אלעד ארזי: יש 38 מיליון ש"ח עמלה גלובלית. העמלה הגלובלית מתחלקת לשתיים.

ברוריה אחיעז: זה דבר חדש אתה אומר.

אלעד ארזי: לא, לא.

ברוריה אחיעז: לא אמרת קודם.

ענבר כהן: הוא אמר.

עופר לוי: הוא אמר.

ברוריה אחיעז: עכשיו הוא חזר ואמר 38.

עופר לוי: לא, הוא אמר גם קודם. הוא אמר את המילה גלובלית קודם.

ברוריה אחיעז: טוב, אתה, בבקשה ממך שיקראו לך אלעד, תענה לי. עכשיו אלעד עונה לי.

אלעד ארזי: יש 38 מיליון ש"ח עמלה גלובלית. זה מתחלק בינינו לבין החברה המנהלת, בסדר? החלוקה היא כמעט חצי חצי, לא בדיוק, כמה? כמעט חצי חצי, בסדר? אל תתפסי אותי, כמעט חצי חצי. זה אומר שמתוך 30 בואי נניח מתוך 38 מיליון, 15 מיליון ש"ח המועצה יכולה להרוויח. חוץ מזה יש את הבצ"מ שגם על זה הסברתי. הבצ"מ הוא כסף שאם הוא לא ינוצל, המועצה תוכל להשתמש בו לטובת פיתוח. זה מה שאמרתי.

ברוריה אחיעז: תודה. אני שמחה ששאלתי כי כרגע הגענו ל-15 מיליון.

אלעד ארזי: לא, אמרתי שיש לי את הבצ"מ.

ברוריה אחיעז: אז אני ממשיכה הלאה. אני ממשיכה הלאה עם ה-15 מיליון.

אלעד ארזי: יש בצ"מ גם, לא סיימתי.

עופר לוי: כמה זה הבצ"מ?

אלעד ארזי: 23 מיליון ש"ח.

עופר לוי: אז אני מניח שיכולים להישאר גם עודפים בסוף.

אלעד ארזי: כן, זה כאילו הבצ"מ.

עופר לוי: לא, אבל אם זה מתחת גם לתחזית.

אלעד ארזי: נקרא לזה בצ"מ וכן, ואת הכסף הזה כשאתה מנהל, כשהמועצה היא זו שמנהלת, עופר, אז אתה יכול גם בו להשתמש כי אתה מנהל. שכשחברה אחרת עושה אתו, היא יכולה לעשות אתו מה שהיא חושבת ומה שהיא רוצה, לזה התכוונתי. אז יש 15 ועוד 23 שזה ביחד כמעט 40 מיליון ש"ח.

ברוריה אחיעז: אחרי שסמכתי בממצא הזה שאנחנו יכולים להרוויח עכשיו אחרי שעשינו חשבון נוסף. 15 עודפים שיכולים עוד לגדול, זה לא רק 15. זה דבר חדש שהתפתח עכשיו בדיון ותודה על ההערות המתקנות. גם 15 נשמע מצוי. ואני שואלת-

אלעד ארזי: זה לא 15, זה 40.

לורן אבישר אביטן: לא, גם אם ייצא בסוף 15.

ברוריה אחיעז: גם אם ייצא הכי גרוע שיכול להיות, אני מנסחת נכון? גם אם הכי גרוע שיכול להיות, אנחנו נרוויח 15, שאפו, זה נפלא. אלא שאני א', לא יודעת מי עומד מאחורי חוות דעת כזאת שרואה את החיסכון של עשרות מיליונים. מי עבד על חוות הדעת הזאת שראה שאנחנו עשויים, וזה יופי אם כן, שאנחנו עשויים להרוויח מזה כל כך הרבה מיליונים? מי נתן את חוות הדעת הזאת?

אלעד ארזי: מהנדס המועצה, גזברית המועצה, ראש המועצה.

ברוריה אחיעז: איך? מכיוון שאני שומעת על שלושה אנשים מאוד מכובדים ואני רוצה לכבד את דעתם, אני רוצה בבקשה לבקש הסבר איך רמ"י מרשה לקחת לעצמו או החברה האחרת 15 מיליון יותר ממה שאנחנו עשויים להרוויח. הייתי רוצה בבקשה שמול המליאה יוצגו החסכונות של 15 מיליון. מאיפה אני? זה לא גרוש וזה לא שניים.

אלעד ארזי: ברוריה תראי, יש פה סעיף, שלחתי את זה גם ליוסי וגם לעופר. לזה קוראים 705. זה טופס שחתומים עליו יהודה מורגנשטיין מנכ"ל משרד השיכון, יעקב קוינט מנהל רשות קרקעי ישראל, מתן יגל סגן הממונה על תקציבי משרד האוצר, ישי בן אלי סגן החשב הכללי של האוצר. במסמך הזה יש סעיף.

קוראים לסעיף הזה 'עמלה גלובלית'. קוראים לו, הוא מוגדר עמלה, שהרשות שמנהלת מקבלת עמלה, זה כתוב.

ענבר כהן: זה לא חסכון בדברים.

ברוריה אחיעז: אני מבינה עברית.

ענבר כהן: אוקיי, אז בכל מקרה זה לא...

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ברוריה אחיעז: אני מבינה מה שהוא אומר.

אלעד ארזי: השאלה פשוט למי העמלה הזאת הולכת. או שהעמלה הזאת הולכת, ה-38 מיליון, לרשות המקומית-

ברוריה אחיעז: מה כתוב בעמלה?

אלעד ארזי: עמלה גלובלית 38,665,752.

ברוריה אחיעז: שהיא מורכבת? כל הטור למעלה כתוב ממה היא מורכבת?

אלעד ארזי: לא, לא, אחוזים.

ברוריה אחיעז: אתה מראה לי סיכום? מה אתה מראה לי?

חלי אלוף יום טוב: זה ה-705, זה תקציב השכונה.

ברוריה אחיעז: אבל האם זה סיכום של הדרך?

אלעד ארזי: כן, זה הדף האחרון.

ברוריה אחיעז: אז זה כן סיכום.

עופר לוי: זו לא תוצאה של הערכה. זו תוצרה מוגדרת, כן.

אלעד ארזי: זה אחוז מסוים. העמלה מוגדרת כאחוז מסוים מהסך הכול.

ברוריה אחיעז: של כל מה שנאמר למעלה.

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אחיעז: אני מבינה. אני מאוד רוצה גם לקבל את זה.

אלעד ארזי: אה, שלחתי את זה.

ברוריה אחיעז: לא, אבל הם זה לא אני.

אלעד ארזי: טוב, אין בעיה.

ברוריה אחיעז: אז אני הייתי רוצה לראות את זה ואז אתה אומר נלך הלאה בהנחה שהם יודעים מה שהם אומרים שם והם חתומים. מכיוון שכך הם חתומים על זה. חמוד שלי, אני-

עופר לוי: אבל חתום על זה, כל העולם חתום על זה, חוץ מביבי כולם חתומים על זה.

ברוריה אחיעז: אז אתה יודע מה? באמת ביבי חסר, ממש. אם אתה לא רוצה להיסחף...

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ברוריה אחיעז: עכשיו, חבר'ה לא נעשה לזכור את הארץ בשביל זה, בסדר? לא נצא מגבולות הארץ בשביל השכונה, אבל כן אני רוצה. מכיוון שמדברים על, לא, אל תצביע. אתם קובעים ישיבות מ-19:00 ל-20:00, אתם מביאים לישיבה את הדברים הכי הכי איך אני אגיד לך, 30 מיליון, נגמור ככה, אז זה בסדר. חבר'ה, וכל ישיבה זה חוזר על עצמו. אם מכנסים ישיבה לדיון, כל סיפור 19:00 עד 20:00 צריך לעבור שינוי. אני מוכנה שזה יתחיל 18:00 עד 20:00.

ענבר כהן: לא, יש גם ילדים.

ברוריה אחיעז: אבל בסדר, כשיש ילדים, לא בגללם משנים את... כשיש ילדים, אני מתה עליהם, אבל בגללם לא צריך לשנות ולומר מה שמתאים לי מבחינת הילדים שלי ולא מבחינה הזאת שאני מייצגת ציבור, אל תפריעי לי, ולא מהבחירה הזאת שאני מייצגת ציבור זה גם קורה כי יש ילדים. שוכחים את זה וגם עניין השעות, לא יכול להיות על חשבון מה שמדברים פה.

צחי אוזן: ברוריה, תחזרי לעניין.

חלי אלוף יום טוב: אבל אנחנו כבר כאן ובואו נחזור לעניין.

ברוריה אחיעז: די לעשות את העניינים כאילו כאן יש את הקבוצה צדקת ואני מפריעה לצדיקים. אני לא מפריעה לצדיקים.

אלעד ארזי: ברוריה את יכולה לחזור לעצם העניין?

ברוריה אחיעז: אני רוצה באמת להבין דברים שהם לא יהיו עם כל הכבוד "יאללה נצביע" למרות שכולם חברים שלי, אני אוהבת אחד אחד באופן אישי.

אלעד ארזי: גם את ענבר?

ברוריה אחיעז: גם את ענבר, אתה רואה שאמרתי לה בפנים. אולי ענבר לא אוהבת אותי.

אלעד ארזי: חס וחלילה.

מירית בן אשר: בואו נתמקד בבקשה, בואו נהיה ענייניים, די.

אלעד ארזי: קדימה ברוריה, מה השאלה?

ברוריה אחיעז: אמרתי לך. אז א', אי אפשר להצביע בלי שאני רואה מה שאתה מדבר. ב', אני לא יודעת אם כולם אמרו מה שיש להם להגיד לפני "בואו נצביע", באמת, עם כל הכבוד לכל אחד מכם.

צחי און: אבל אפשר להגיד את זה לפני הישיבות ברוריה.

ברוריה אחיעז: אמרנו את זה 8 ימים לפני. אתה לא יודע מה קורה לפני 8 ימים. אתה יודע שהייתה הידברות של שעות על שעות לפני הישיבות כי הכנו את זה. אני אז אל תגיד "בואו נצביע".

יוסי ניר: אלעד, יש לי שאלה. השאלה הזאת נשאלת, כפי שאמרתי היום. שמעתי ממך היום-

ברוריה אחיעז: וזה לא מצחיק בכלל. זה עצוב כל מה שקורה.

אלעד ארזי: ברוריה, יוסי מדבר.

יוסי ניר: אני שמעתי היום ממך שלמעשה אנחנו מדברים פה על בין 50 ל-60 שנרשמו ורוצים לשלם. האם יש איזו שהיא מסה קריטית שאם הם אומרים יש פרויקט?

אלעד ארזי: התשובה היא לא. יתרה מזאת, אנחנו כבר קיבלנו איזה 10 מיליון ש"ח קדם תכנון לאירוע הזה, הרשאה.

יוסי ניר: זאת אומרת, יש פרויקט זמני-

אלעד ארזי: ברמ"י יש כסף בכל מקרה.

יוסי ניר: בכל מקרה?

אלעד ארזי: כן, התשובה היא כן.

יוסי ניר: אוקיי, בסדר.

אלעד ארזי: עופר.

עופר לוי: אז זאת אומרת רק בהקשר הזה, אני מניח שמי שעכשיו רוכש מגרש אז רמ"י או אנחנו מחויבים לאפשר לו לבנות, כן?

אלעד ארזי: כן, מה שהוא חותם.

עופר לוי: אם יש גם רק 20 רוכשים.

אלעד ארזי: נכון.

עופר לוי: עכשיו, הפיתוח, עלויות פיתוח פר מגרש זה לא דבר ליניארי, כן? אני מניח שהפיתוח לוקח בחשבון של סך כל עלויות הפיתוח שמשלמים 600 רוכשים, או כמה יש? סביב 600?

אלעד ארזי: בסוף כמה יהיה?

עופר לוי: לא, אני אומר שהגענו ל-30 מיליון, 30 ומשהו מיליון, זה 600 ומשהו מגרשים, 600 מגרשים כפול, בסדר, זה כמו חצי מיליון למגרש, מגיעים ל-30 מיליון. עכשיו, עלויות הפיתוח זה עבור 600 מגרשים. אם יש רק 60 מגרשים, עלויות הפיתוח זה לא 10%. יכול להיות שזה 20%-30% כי זה לא ליניארי. והשאלה שלי מה קורה במקרה הזה כשאנחנו אחראים, והקופה של עלויות הפיתוח היא לא תהיה 300 מיליון.

אלעד ארזי: לרמ"י יש קופה שלה ובקרה .

עופר לוי: אז זו קופה שלה שהיא אחראית?

אלעד ארזי: ברור.

עופר לוי: זה דבר אחד שאין לנו סיכון של הצלחה...

אלעד ארזי: ברור.

חלי אלוף יום טוב: גם השיווקים נעשים בצורה מחושבת. זאת אומרת, לא מתפרסים על שיווק של כל השטח של השכונה, אלא יוצאים לפלחים של שיווק לפי מקטעים ואז אתה יוצר מצב שאתה עושה פיתוח מלא של מקטעים מסוימים ואז אתה מאפשר..

עופר לוי: אז אין מצב, אנחנו מחויבים לפיתוח עבור מספר רוכשים שהתחילו כבר לבנות ובקופה אין מספיק כסף, זו לא האחריות שלנו, אוקיי. שאלה נוספת, קודם כל אני מברך על זה שזה בא לדיון מעמיק והסברים וזה מה שהיה חסר לי לפני בהחלטה פה במליאה. מה שנעשה היום האם זה הפיך? אם יש התחייבויות שלא ניתן להפוך אותן מול רמ"י, מול מבנה תעשייה ומול החברה המנהלת. זאת אומרת-

אלעד ארזי: אני לא יודע לענות על השאלה הזאת, לא הבנתי.

עופר לוי: לא, אני לא אומר שזה יקרה אבל היה ולא מאשרים, האם עדיין המצב הוא הפיך ואפשר לחזור?

אלעד ארזי: אני מניח שכן.

עופר לוי: אוקיי. כי בעיניי היה נדרש, ואם זה עכשיו במקרה אז אין לי טענות, שלפני שמתקבלות החלטות שלא ניתן להפוך אותן אז יש דיון, מוצגים הנתונים ומתקבלת החלטה.

אלעד ארזי: טוב.

עופר לוי: זאת אומרת שאנחנו עכשיו בשלב של שאם אנחנו מחליטים שזה לא נכון, אפשר לחזור אחורה.

אלעד ארזי: נניח זו מילה טובה.

עופר לוי: עכשיו, אני באמת ניסיתי לעשות את הבדיקות שלי יותר מה מהמשמעות של החברה המפתחת, החברה המנהלת, החברה הכלכלית, אכן אני התרשמתי שלפחות גם לגבי רשויות גדולות היום יש להם רוב חברה כלכלית, הרשויות גדולות, והן חברת מנהלת. הנקודה שלי שיש פה עניין, תכף ניגע בסיכונים ספציפיים, אבל יש אופציה בפרויקט שהוא בסדר גודל של פי 3 פי 4 מהתקציב הרגיש למועצה. יש הבדל מאוד גדול בין עיריית ירושלים שאני מניח שהתקציב שלה פי 100 או יותר גדול, שבשילה גם עושים כמה פרויקטים במקביל, וכל פרויקט הוא איזה מספר גדל של אחוזים מהתקציב הכולל, וגם אם יש עשרה פרויקטים במקביל, אחד יוצא הפסדי. תשעה אחרים רווחיים אז זה לא מתקזז.

אלעד ארזי: אז זה לא כסף של הרשות, מה זאת אומרת?

חלי אלוף יום טוב: זה קופה סגורה לפרויקט.

אלעד ארזי: הסיכון הוא לא כסף של הרשות.

עופר לוי: אז אתם אומרים שאין סיכונים.

אלעד ארזי: הסברנו.

עופר לוי: יש עליה בתשומות בנייה.

אלעד ארזי: מגישים חריגים.

עופר לוי: ואירוע כמו שהיה, שלא נדע, מגפה, מלחמה, ועלויות תשומות הבנייה פי 2. רמ"י אחראי וזה כתוב במפורש?

אלעד ארזי: כתוב במפורש שאם יש חריגות אז אנחנו מגישים אותם לרמ"י. אני נתתי לכם דוגמה שאני מכיר מחברים שלי שבנו את האזור הצפוני של קריית גת, שקיבלו חריגים מרמ"י, שהשתנו שם עלויות.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

עופר לוי: מעבר לכספים שהם גובים בפיתוח בנקודה הזאת?

אלעד ארזי: כן.

חלי אלוף יום טוב: רמ"י מנהל את הפיתוח בכל מדינת ישראל, הם יודעים את מה שאנחנו עושים. אנחנו לא ממציאים.

אלעד ארזי: אנחנו לא ממציאים שום דבר בלהבים. שנייה, אנחנו לא ממציאים שום דבר בלהבים. אין בחיים שום דבר שאין בו סיכון, גם לצאת עכשיו מהבית בסיכון. כדי להרוויח, יש בחיים סיכון.

עופר לוי: יש לכם דוגמאות של סיכונים שכן יכולים להתממש?

אלעד ארזי: אתה רוצה לתת דוגמאות?

עופר לוי: לא, אני שואל. אני מניח שעשיתם ניתוח.

אלעד ארזי: הרבה דברים יכולים לקרות, מה זאת אומרת?

אלעד ארזי: תן סיטואציה. אתה אומר מחירים עולים, אז יש הגנה של רמ"י. אז אני רוצה להבין איזה סיכונים הם כן מעלים.

אלעד ארזי: אני לא מכיר. יש סיכון שהוא לא מגולם במשהו שאפשר לדרוש.

עופר לוי: חבות לצד ג'.

יוסי ניר: יש Force Majeure...

אלעד ארזי: אני לא אתייחס לכל הסיכונים. יכולה ליפול פצצה פתאום אחרי שנסיים את הפיתוח, שקיעה של רחוב...

חלי אלוף יום טוב: צריך גם להבין על שזה קורה כמעט בכל הרשויות. זה לא משהו שהוא חדש, לא קורה. יש הרבה מאוד מועצות שמטפלות בזה בעצמן וזה עובד, והמנהל מלווה בבקרה בכל התהליכים, גם בשלב של פרסום מכרז. המנהל הוא שותף מלא. יש פה הרבה שלייקסים.

עופר לוי: למיתר יש חברה כלכלית, נכון?

ברוריה אחיעז: כן, יש להם.

חלי אלוף יום טוב: חברה כלכלית היא לא בהכרח פיתוח.

עופר לוי: חברה מנהלת לדעתי גם עובדים כמונו, נכון?

שמואל לביא: הם עובדים בלי חברה מנהלת. הם עושים את הכול.

מירית בן אשר: אלעד, סתם לשאלה, מה היה הבצ"מ לשרונית?

שמואל לביא: יש להם כוח אדם.

מירית בן אשר: הבלתי צפוי, כמה הוא היה בשרונית?

אלעד ארזי: יפה מאוד, נקודה טובה. מירית שואלת אותי על מה קרה בשרונים, הנה אני יכול לספר לך.

ברוריה אחיעז: אבל הוא לא סיים.

אלעד ארזי: אה, מירית שאלה.

ברוריה אחיעז: אז היא שאלה באמצע.

מירית בן אשר: אני שואלת באמצע בהקשר למה שעופר אמר.

אלעד ארזי: טוב, סליחה. אני לא יודע, אני יכול לענות לה, אני לא.

מירית בן אשר: פתחתי סוגריים. אפשר לפתוח סוגריים לרגע?

עופר לוי: כן.

מירית בן אשר: תודה. מה התקציב של הבצ"מ בשרונית?

אלעד ארזי: אני יכול לספר לכם שבשרונית נותר תקציב של כמעט 20 מיליון ש"ח, שהכסף הזה, תחשבו שזה היה בתקופת של עלויות הבנייה שהכול עלה, ואנחנו את הכסף הזה עכשיו נשתמש או החברה המפתחת

תשתמש לטובת הבית ספר שאנחנו עכשיו צריכים לסיים. זה ילך כסף לשם ולאור הדברים שהם יאשרו לנו כי הכסף לא שלנו.

ברוריה אחיעז: תכף יהיה לנו כסף לתיכון אז לא יהיה לנו בכלל בעיה להתווכח.

אלעד ארזי: יש כסף, נשאר עודפים, זה המצב. כן, עופר, סליחה.

עופר לוי: תרחיש כמו שהיה כבר במניפה של שקיעת רחוב.

אלעד ארזי: כשקבלן עובד מול החברה המנהלת, הוא נותן אחריות, כשאני אומר קבלן-

עופר לוי: אוקיי, אז יהיה על הקבלן?

אלעד ארזי: ברור, כמו כל קבלן שבא לעבוד מול החברה המנהלת, הוא צריך לתת ביטוח, אחריות, ערבונית, בדק. איזו שאלה?

יוסי ניר: כמו שבונים בית, מה.

חלי אלוף יום טוב: זה פשוט יותר כלכלי לרשות.

יוסי ניר: שם מושכר 20 מיליון ש"ח בביטוח של החברה. יש להם ביטוח על 20 מיליון ש"ח.

אלעד ארזי: כל קבלן שיעבוד גם יצטרך להביא ביטוח לזה. יוסי, כשהיה בא קבלן לעבוד במחיר, חיצוני, עבודה גדולה, הוא היה צריך להביא ביטוח, הוא היה חתום על חוזה, על ערבות. זה יהיה בדיוק אותו דבר פה.

יוסי ניר: זה נקרא תיקון ליקויים.

אלעד ארזי: נכון, בדיוק אותו דבר פה. טוב, עופר יש עוד דברים או שאפשר לעלות להצבעה?

עופר לוי: אנחנו נצא רגע.

אלעד ארזי: אתם רוצים לצאת?

עופר לוי: כן.

אלעד ארזי: אוקיי, צאו.

עופר לוי: אלא אם כן, בהנחה שהדיון הסתיים ואין להם הערות.

ברוריה אחיעז: אבל לא, יש לנו לחזור לשאלה שלי.

אלעד ארזי: כן, כן, בסוף.

חלי אלוף יום טוב: אנחנו רק מצביעים עכשיו.

אלעד ארזי: אני מחכה לכם אם אתם רוצים לעשות התייעצות 5 דקות.

ברוריה אחיעז: אני רוצה לשאול על זה עכשיו, עיינתי בזה כ-3 דקות. כשכתוב 0 למשל על עבודת בטון ייצוג באתר, העלות 0, אומדן 0 ש"ח, וכאשר כתוב של עבודת האבן, האומדן הוא 0 ש"ח, זה אומר שהם לא עושים את זה?

אלעד ארזי: נכון, שאין את זה בפרויקט.

ברוריה אחיעז: אה, אז הבנתי נכון. אז אני רוצה בבקשה שעוד לפני שנדון, כשנגיע להצבעה תכף נדבר בינינו, שהרבה דברים יתבהרו כל כך, כולל זה, כי זה המון כסף אחר כך להשקיע, אבן ובטון. זה המון.

אלעד ארזי: מה שלא מופיע, לא נעשה.

חלי אלוף יום טוב: זה לא חלק מהפרויקט.

ברוריה אחיעז: אבל אנחנו נעשה.

אלעד ארזי: לא, מה פתאום.

חלי אלוף יום טוב: זה לא חלק מהפרויקט.

עופר לוי: זה רק תשתיות, ברוריה, זה לא בבתים.

ברוריה אחיעז: כל זה רק התשתיות? ואין בטון בתשתיות?

אלעד ארזי: יש לך אספלט.

ברוריה אחיעז: אבל אין בטון בתשתיות? עוד לא שמעתי דבר כזה.

עופר לוי: בבתים.

ברוריה אחיעז: לא בתים, בתשתיות. אמרת שזה תשתיות. אני מסכימה איתך שזה תשתיות אז אני שואלת אותך בתשתיות אין בטון?

אלעד ארזי: אין סעיף שהוא בטון בטון. בתוך סעיף לדוגמא יש גם פיתוח, אני לא יודע מה, קיר פיתוח. אז יש קיר פיתוח, זה לא נקרא סעיף בטון. תיבנו קירות פיתוח.

ברוריה אחיעז: יש למכור לי כל מיני-

אלעד ארזי: למכור לך?

* מדברים ביחד, לא ברור.

ברוריה אחיעז: כי אני מהנדסת, אפשר להגיד לי כל דבר, אבל כשאני רואה 0, אני רואה 0. אף אחד לא יכול להגיד לי שזה לא 0.

* הפסקה לצורך התייעצות.

אלעד ארזי: טוב חברים, אני רוצה לעלות להצבעה.

עופר לוי: רגע, יש לנו רק שתי הערות.

ברוריה אחיעז: עופר מסכם את הנקודה מבחינת הסיעה, בבקשה.

אלעד ארזי: כן עופר, שוט.

עופר לוי: אז אנחנו מברכים על זה שהנושא הוצג ונתנו מענה לשאלות והוסבר גם כל הנושא של הסיכונים והמענה לסיכונים והגיבוי מרמ"י, ולכן כפי שתכף נראה, אנחנו בעד, אבל אנחנו מכבדים גם את התמיכה שלנו, א', בכל מה שנאמר כאן כמובן, שנאמר לפרוטוקול לגבי ההתייחסות לסיכונים שצינו, עלויות התשומות, גם מקרה-

יוסי ניר: ההסכם מול רמ"י.

עופר לוי: שלא צפוי, לאומי, מגפה, מלחמה, לא יודע מה, דברים שיכולים לסבך ולהעלות את המחירים, שיש לזה גיבוי. דבר נוסף, אנחנו מחכים לקבל את ההסכם מול רמ"י ולהבנתנו לא תהיה סתירה והכול תואם גם להסכם המשולש שראינו ולדברים שנאמרו כאן. בהינתן שזה אכן כך, אז אנחנו יכולים להצביע.

ברוריה אחיעז: תודה. ובמיוחד הנקודה של רמ"י, תגידו לי אם אתם מסכימים, שהיא לוקחת אחריות. נכון?

אלעד ארזי: מה זה לוקחת אחריות?

ברוריה אחיעז: אמרנו שרמ"י לוקחת אחריות.

אלעד ארזי: אמרנו למועצה יש אחריות, לחברה מנהלת יש אחריות, לרמ"י יש אחריות.

חלי אלוף יום טוב: כל אחד בחלקו.

אלעד ארזי: לכולם יש אחריות.

ברוריה אחיעז: באיזה חלק לרמ"י יש?

אלעד ארזי: רמ"י צריכים להעביר את הכסף. רמ"י הם בסוף הגוף המממן.

ברוריה אחיעז: להעביר כסף זו האחריות הקטנה מבחינתי.

אלעד ארזי: אם יש חריגה כתוצאה מכוח עליון, חריגות.

ברוריה אחיעז: אה, הם נושאים בחריגות?

אלעד ארזי: אנחנו צריכים לדרוש מהם את החריגות, הם אלה שאחראים על השיווקים, ולהם יש הרבה אחריות.

ברוריה אחיעז: טוב, אני רק רוצה להבין את משמעות הביטוי 'לדרוש את החריגות', את משמעותו שהם נותנים לנו? דרישה.

מירית בן אשר: את צריכה לבקש אם יש צורך.

אלעד ארזי: אנחנו צריכים לתת הסבר מקצועי על מה אנחנו מבקשים, למה אנחנו מבקשים, להראות אסמכתאות מקצועיות.

ברוריה אחיעז: וזה לא בטוח שהם מסכימים.

אלעד ארזי: ברור שלא. אם את תגידי "בא לי עכשיו להוסיף 50"-

ברוריה אחיעז: סליחה, זה לא בטוח שהם מסכימים.

אלעד ארזי: ברור שלא בטוח. את לא יכולה לבקש עלויות-

מירית בן אשר: נכון, לכן אמרתי, את צריכה להגיש בקשה.

אלעד ארזי: את צריכה להגיש בקשה מסודרת ושהם יראו שזה ראוי.

ברוריה אחיעז: א', עדיין זה נכלל. אני רוצה פשוט שייכתב. הנקודה הזאת שזה לא בטוח היא מכניסה אותנו לתוך עדיין רובריקת הסיכונים. אנחנו גם בזה מסתכנים שלא נקבל.

לורן אבישר אביטון: אם הבקשה היא הגיונית.

ברוריה אחיעז: לא, אני מקווה שזה יהיה הגיוני והכול אבל הם מחליטים, לא אני. אז רובריקת הסיכונים גדלה ואני מאוד מקווה שמי שמחליט שאין סיכונים כאן-

אלעד ארזי: מי אמר שאין סיכונים? מי אמר את המשפט שאין סיכונים? כולם אמרו שיש סיכונים.

ברוריה אחיעז: אני לא יכולה לסכן ה-30 מיליון, מאיפה יש לי את זה?

אלעד ארזי: יש גידור. חברים, אני מעלה להצבעה את החוזה בין מבנה נדל"ן המועצה המקומית להבנים לבין רשות קרקעי ישראל לאישור ההסכם של הרשות. וכמובן כל הנושא של ההסבה שהמועצה הזו בעזרת חברה מנהלת תנהל ותפתח את שכונת פסגות. מי בעד? כולם בעד? ברוריה את בעד?

ברוריה אחיעז: כן. יש לי חמש אצבעות כאן, לא אחת.

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד הסבה להסכם לפיתוח שכונת פסגות (שרונים).

[4] אישור פרוטוקול ועדת תרומות

אלעד ארזי: אישור פרוטוקול ועדת תרומות. היום התקיימה ועדת תרומות. עברו לחשבון הבנק 60,000 דולר מה-JNF מקדמה לטובת תכנון הקונסרבטוריון.

לורן אבישר אביטון: יפה מאוד.

אלעד ארזי: זו באמת הצלחה כבירה מתוך 350,000 דולר.

מירית בן אשר: כבירה ומשמעותית מאוד.

אלעד ארזי: נכון.

מירית בן אשר: במילים של אלעד פשוט מאוד...

אלעד ארזי: לא, דווקא לא. אני רק רוצה לאשר פה את אישור הפרוטוקול. אנחנו צריכים פשוט לאשר את הפרוטוקול, מה?

מירית בן אשר: אם זה היה יומיומי.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

חלי אלוף יום טוב: הפרוטוקול מתעד שאישרנו את ה-60,000 דולר שנמצאים בחשבון המט"ח של המועצה ואנחנו צריכים לפתוח תב"ר. התב"ר הוא 461.

מירית בן אשר: אנחנו פותחים אותו כבר עכשיו ומאשרים אותו?

חלי אלוף יום טוב: כן.

אלעד ארזי: כן, כי יש כסף.

ברוריה אחיעז: עכשיו צריך להתפלל השכם והערב שלא יהיו פנצ'רים.

אלעד ארזי: שנמשיך? טוב, אז מה התב"ר?

חלי אלוף יום טוב: 461.

אלעד ארזי: אז אישור לפתיחת תב"ר שעל סך 60,000 דולר לטובת קונסרבטוריון, תכנון הקונסרבטוריון והרחבת הקונסרבטוריון. מי בעד?

החלטה: המליאה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ועדת תרומות ופתיחת תבר 461 לטובת תכנון והרחבת הקונסרבטוריון בגובה של 60,000 דולר תרומה שהתקבלה מה-JNF כמקדמה.

ברוריה אחיעז: כמה? 60,000 דולר?

אלעד ארזי: כן.

ברוריה אחיעז: אפשר לדעת מה עושים שם?

אלעד ארזי: כן, אנחנו נציג לכם את זה כשיסיים את התכנון האדריכל.

ברוריה אחיעז: אז מה, אני מצביעה בלי לדעת מה עושים?

אלעד ארזי: כרגע נשאר קצת כסף לתכנון כדי שהאדריכל יתכנן.

חלי אלוף יום טוב: אבל גם הסברנו מה הרעיון.

ברוריה אחיעז: אני חושבת שהיה עדיף שהאדריכל יראה לי תוכנית לפני.

שמואל לביא: תגידי, כשאת הולכת לתכנן בית ואת הולכת לאדריכל, את לא משלמת לו כסף לפני שהוא מתכנן לך?

ברוריה אחיעז: אני לא. אז להבא אל תשאלו אותי שאלות כאלה. אני יודעת מה הוא יתכן לי ואז אני משלמת. אני יודעת, לא עושה את התוכנית אבל אני יודעת מה הוא יתכן ואז אני משלמת.

[5] הגדלת תב"ר 428 - חטיבת בניינים להבנים ב-83,806 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,542,573 ש"ח

אלעד ארזי: סעיף אחרון לפני שעוברים לשאלה של ברוריה. הגדלת תב"ר 428 חטיבת בניינים, מה שקראנו לו. הגדלה ב-83,806-

ברוריה אחיעז: על זה אתה חוזר? על העניין הזה אתה חוזר?

אלעד ארזי: לא, אני תכף חוזר לשאלה שלך. במימון קרן פיתוח. לאחר ההגדלה התקציב יעודכן ל-22,542,573 ש"ח.

יוסי ניר: אלעד, אבל השם עדיין חטיבת בניינים.

ברוריה אחיעז: נכון.

יוסי ניר: מה זה משנה?

מירית בן אשר: כי היא לא אמרה שזה...

לורן אבישר אביטן: כי אמרנו שזה צריך להיות באישור משרד החינוך.

מירית בן אשר: כי היא לא אמרה שזה צריך להיות במשרד החינוך.

אלעד ארזי: אמרנו שמחכים לאישור של משרד החינוך. מי בעד? כולם בעד.

ברוריה אחיעז: אז שוב אנחנו באותו סיפור. אנחנו כולם יודעים שזה לא יהיה חטיבת בניינים ואני מצביעה בעד חטיבת בניינים. אני לא מצביעה. אני לא יכולה להצביע. אתם תמיד תשאירו אותי? לא חשוב. זה לא משנה מה שברוריה אומרת, במילא אנחנו ראוים. נעשה את כל העולות, ולא ניתן לה תשובה.

לורן אבישר אביטן: זה לא העניין, אמרו שזה רק השם. ברוריה באמת.

ברוריה אחיעז: סליחה, אתה מבסוט אלעד שאני מגיעה לזה שאני שוב כועסת על העולות. אז אני אגיד את זה בשקט, ואל תפריעו לי בבקשה. אני לא מסכימה שתגידו כל מה שבא לכם ותעשו את כל הדרך הקלקלה של תבטיחו שנקיים דברים כהלכתם, תחכו חצי שנה, אחר כך באופן רנדומלי תמציאו לכם צוות היגוי וכדומה וכדומה, זה בכלל לא משנה. מה שאני אומר, כי אתם הרוב אז שקט, את אל תגידי שיש שקט, והיא

עושה לה סימן שקט שקט העיקר שזה יעבור, אנחנו במילא רוב, היא לא אומרת אבל אנחנו כולנו יודעים שאנחנו רוב-

שמואל לביא: אבל ככה זה עובד. זה עובר ברוב.

ברוריה אחיעז: אבל כדי שהרוב יהיה לו טעם כלשהו, תענה על הבעיות שהועלו, על אף בעיה שלא ענו, למה לא לעשות את הדרך נכונה? למה לא למצות מה שהובטח, שיהיו שולחנות עגולים בנושא חטיבת ביניים ולא אחרי שמעוותים את הכול, לוקחים צוות רנדומלי-

אלעד ארזי: אבל ברוריה, אני רוצה רגע לסיים. עוד פעם, הגדלת תב"ר 428, חטיבת ביניים להבים על 83,806 ש"ח במימון קרן פיתוח. לאחר הגדלת התקציב, התקציב יעודכן ל-22,542,573 ש"ח. מי בעד?

ברוריה אחיעז: מה יש לי להצביע?

אלעד ארזי: תודה. ברוריה נמנעת?

ברוריה אחיעז: לא נמנעת, אני מתנגדת.

אלעד ארזי: את בעד או נגד או נמנעת?

ברוריה אחיעז: אני מתנגדת.

אלעד ארזי: מתנגדת. אחת מתנגדת.

החלטה: המליאה מאשרת ברוב קולות את הגדלת תב"ר 428 - חטיבת ביניים להבים ב-83,806 ש"ח במימון קרן לעבודות פיתוח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,542,573 ש"ח.

ברוריה אחיעז: מה אתם בעד כל כך? אתם שמעתם?

אלעד ארזי: ברוריה, נגמר.

ברוריה אחיעז: כל מה שאמרתי לא שווה?

מירית בן אשר: אבל זה הגדלת תב"ר, זה לא שינוי השם.

[6] שאילתות

אלעד ארזי: ברוריה, את רוצה לעבור לנושא שלך או שאנחנו סוגרים את הישיבה?

ברוריה אחיעז: אתה מאיים עליי.

אלעד ארזי: אני שואל אותך.

ברוריה אחיעז: אל תאיים עליי.

אלעד ארזי: אני שואל.

ברוריה אחיעז: בוודאי שאתה צריך להגיד. שוב, אתה מבטיח ולא רוצה.

אלעד ארזי: אבל הנה, אני רוצה, כן, אבל תתני לי לעשות את זה.

ברוריה אחיעז: אתה מבטיח לעשות את זה.

אלעד ארזי: אז תני לי לעשות את זה. תתני לי את ההזדמנות לעבור לנושא.

ברוריה אחיעז: אל תחייך, זה לא מצחיק, זו הסיעה שלך שרווה נחת כי במילא, מה זה משנה מה אני אומרת וענבל ביחד אתכם, מה זה משנה? זה משנה שאתם הרוב. אם תגידו שהשמש זורחת ביחד עם הירח, אז אתם תהיו רוב.

שמואל לביא: זה החוק, מה לעשות.

ברוריה אחיעז: אז אני שוב אומרת אם אתה רוצה לפי החוק, לפחות תנמק, תהיה בעל ערך לעצמך, תפרגן לעצמך. מה אתה שווה אם אתה סומך על האוטומט?

שמואל לביא: למה? הרוב הוא לא אוטומט.

ברוריה אחיעז: אני מקווה שזה מוקלט.

שמואל לביא: אבל הרוב הוא לא אוטומט. את יכולה להיות במיעוט, זה בסדר. מה את כועסת?

ברוריה אחיעז: שמוליק, איך אתה אמרת ליי? למה אתה צעקת? כי זה היה הקול שלך כי אתה לא שומע אז גם אחרים יש להם את הצרה שלך.

שמואל לביא: אז בסדר.

ברוריה אחיעז: אז בבקשה, אז תעצור.

שמואל לביא: אבל למה את כועסת? את יכולה להיות במיעוט.

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ברוריה אחיעז: כפי שאתה צעקת. זו לא צעקה. זו אמירה...

שמואל לביא: אוקיי אבל עדיין את כועסת. גם כשאת כועסת בשקט, את כועסת.

ברוריה אחיעז: טוב שמוליק, אני במקום אחר. שמוליק, אני במקום רציני, ולא לדבר עם חיוך או אם זה בכעס. אני במקום מאוד רציני אז אנא ממך...

שמואל לביא: גם אני, אבל החוק אומר.

ברוריה אחיעז: אתה איתי או לא איתי?

אלעד ארזי: אם את מדברת בנחת רוח ומכבדת את הסובבים פה, אני אתך.

ברוריה אחיעז: איך אני אכבד כאשר לא מכבדים אותי? לא מכבדים שום דעה כי יש רוב מובטח.

יוסי ניר: מה פתאום.

אלעד ארזי: זה כל כך לא מכובד מה שאת אומרת. את יודעת, אני חייב לומר-

ברוריה אחיעז: אני חושבת שאתה אומר את האמת. אתה יכול לא לכבד את האמת אבל אני אומרת את האמת והסברתי למה זו האמת שלי... הולך לעניינו.

לורן אבישר אביטן: זה אומר שלנו אין שום זכות?

*** מדברים ביחד, לא ברור.**

ברוריה אחיעז: את מבקשת ממני רשות, את לא מרשה לי.

לורן אבישר אביטן: ... אני צריכה לבקש ממך.

ברוריה אחיעז: תדברו מה שאתם רוצים, אבל לא כשאתם רוב אוטומטי. לא מקובל...

לורן אבישר אביטן: בבקשה, גם עכשיו את לא נותנת לי לענות. את מבינה את זה, נכון? לא, אני לא אלך הביתה. אני בן אדם עם דעות משל עצמי. זה א'. ב', אנחנו עוד אנשים. הנה, עכשיו שאני מדברת, היא בכלל לא מקשיבה.

ברוריה אחיעז: אני מקשיבה, מאמי. את אומרת שאת באת עם דעות משלך. אני שמעתי הכול מתוקה.

לורן אבישר אביטן: ברוריה, את יודעת שאני אוהבת אותך, אבל זה בלתי נסבל שאנחנו לא יכולים לדבר ושאינ לנו זכות דיבור.

ברוריה אחיעז: אני לא יודעת מה בלתי נסבל. לי בלתי נסבל מה שאתם עושים כי אתם יודעים שאתם רוב.

לורן אבישר אביטן: מי עושה מה?

ברוריה אחיעז: כל מה שעשית עד היום עם החינוך, הכול. כל מה שקרה עם החינוך, עשיתם עקום כי אתם יודעים שאתם רוב.

לורן אבישר אביטן: לא היה לי מושג מה הדעה של הסיעה שלי, את יודעת את זה?

ברוריה אחיעז: לא בכל מקום אתם רוב. פה אתם רוב. אבל בבקשה, ראש המועצה, אתה הבטחת לי תשובה. למה אתה לא אומר לי?

אלעד ארזי: את שמת לב שהייתי באמצע הדברים וקטעת אותי?

ברוריה אחיעז: לא, אני לא שמת לב ואם הייתי צריכה לשים לב אז אני מצטערת, אני שמה לב עכשיו.

אלעד ארזי: אני אגיד משפט אחד רק-

ענבר כהן: אבל אנחנו גם רוצים להגיד לפעמים משהו בישיבת מועצה. זה לא רק אתה וברוריה. מה? זה לא נורמלי הדבר הזה.

ברוריה אחיעז: את אומרת אבל מראש ואתם חמישה עם אצבעות, אז מה יש לך עוד להגיד?

ענבר כהן: אבל ברוריה, זה בדיוק העניין.

ברוריה אחיעז: זה בדיוק העניין, שאת אומרת הכול מראש ורואה את זה מנקודת הראות האישית שלך ושלבך בנך ולא של הציבור.

ענבר כהן: אבל את מוכנה רגע בבקשה לתת גם לעוד מישהו להגיד את דעתו חס וחלילה במליאה הזאת?

ברוריה אחיעז: אני לא יכולה להיות אלוהים, הרי אני לא אתגבר על כולכם. אני אומרת את שלי, תגידו את שלכם.

עופר לוי: אני רוצה להגיד עכשיו, בסדר? אז אני רוצה להעלות נושא שאליו כיוונה ברוריה, בסדר ברוריה?

ברוריה אחיעז: כן.

אלעד ארזי: לא, אז שניה תחכה שאני אגיד מה שאני רוצה, בסדר? אני רוצה להגיד דבר אחד. באופן קבוע, וחבל לי גם שככה את מדברת כי את פשוט מעוותת את המציאות.

ברוריה אחיעז: אוי ואבוי.

אלעד ארזי: כן את מעוותת, תני לי לסיים. אני אומר ככה, מתחילת הקדנציה הזו אני מנסה לפני כל ישיבה, בכל ישיבה, שכל ההחלטות פה יתקבלו בקונצנזוס מלא בהצבעה מלאה. אני מנסה, אני גם חושב שאפשר ואני חושב שגם אפשר להעיד על זה.

ברוריה אחיעז: אתה מנסה, זה נכון.

אלעד ארזי: אני מנסה, נכון, תודה. אני כל הזמן מדבר פה עם כולכם אם זה בנפרד, אם זה ביחד, מנסה לשלוח חומר, מנסה להסביר את עצמי, מנסה להסביר למה זה הולך לשם. לפעמים אני מצליח, לפעמים אני לא. אבל לבוא ולומר כאילו יש פה איזה שהוא, יש פה חמישה בלוק וכל השאר, זה לא נכון ברוריה. זה פשוט לא הוגן שאת אומרת את זה כי אני כל כך משתדל.

ברוריה אחיעז: אני עומדת מאחורי המילים שלי כמו שאתה עומד מאחורי שלך. ואני מוכנה על כל דבר.

אלעד ארזי: תני לי לסיים אבל. אבל למה את קוטעת אותי? למה את עכשיו קוטעת אותי? למה את עוד פעם קוטעת אותי?

ברוריה אחיעז: לא קוטעת.

אלעד ארזי: את כן.

ברוריה אחיעז: לא קוטעת.

אלעד ארזי: כל דבר פה אני מנסה להעביר באופן מלא ושלם. אפשר גם לראות שבסוף, אני לא יודע, עופר יותר טוב ממני במתמטיקה, אבל אולי כן, תראי שאין איזה משהו, ב-90% פה מההצבעות, ההצבעות פה עוברות פה אחד. בסדר?

ברוריה אחיעז: אני מדברת על משהו מסוימת.

אלעד ארזי: לא, את מדברת על החינוך, אז תגידי, אלעד בנושא-

ברוריה אחיעז: אבל אמרתי את זה קודם. זה כתוב לך שם, תקרא. אתה תקרא בבית ותראה שזה כתוב לך שבנושא החטיבה זה מעוות מן ההתחלה. זה מה שאמרתי וזה מה שנכון.

לורן אבישר אביטן: זה לא נכון.

ברוריה אחיעז: את יודעת שזה לא נכון.

לורן אבישר אביטן: אני בן אדם פה שמצביע בדיוק כמוך.

ברוריה אחיעז: אז אני רוצה לענות לך. את היית בישיבה שהם בונים חטיבה בחודש מאי ושמעת מה שאלעד הבטיח?

לורן אבישר אביטן: לא, זה לא העניין.

ברוריה אחיעז: זה העניין, כי ראש מועצה כשמבטיח לקיים שולחנות עגולים לכל החברים 35 חברים או 50 ולא מקיים את זה ומבטיח שיביא מרצים ולא מקיים את זה, ואחר כך חצי שנה בצורת שושן, מבשלים צוות ניהול רנדומלי שהוא עוד יקבע מי ינחה את השולחנות העגולים? תגיד לי-

לורן אבישר אביטן: הוא לא קובע מי-

אלעד ארזי: נו, אני לא חוזר לזה.

ברוריה אחיעז: לא, הצוות. למה את אומרת הוא? אני אמרתי שהוא הצוות, ההיגוי, קובע הרנדומלי הזה, שכולו פה אחד. לא הכניסו לצוות אפילו אחד, שומעים אותי? שלא הכניסו לצוות אפילו אחד שהשתתף וחושב אחרת בנושא שהתחילה חטיבת ביניים. זה נקרא תקין. העוול פשוט יוצא ומפוצץ אותך.

אלעד ארזי: טוב. ברוריה, אני סוגר את הישיבה. הנושא עכשיו זה לא עוד פעם מה שהיה ישיבה הקודמת. מה שהיה ישיבה הקודמת היה דיון...

ברוריה אחיעז: אני לא קיבלתי תשובה.

אלעד ארזי: אין תשובה.

ברוריה אחיעז: אז אתה שוב טוען ככה שיש לך חמישה איש בעדך ואין לך מה לענות אז אתה סוגר ישיבה.

אלעד ארזי: לא, זו רק את.

ברוריה אחיעז: זה רע מאוד. אלעד, אם כמה שאני רוצה לא להתווכח, זה רע מאוד.

אלעד ארזי: טוב חברים, אני סוגר את ישיבת המועצה. תודה.

לורן אבישר אביטן: את לא נותנת לדבר. הוא מנסה לדבר.

ברוריה אחיעז: לא נכון.

אלעד ארזי: שיהיה שבוע טוב לכולם. תודה.

ריכוז החלטות:

הצבעה	תיאור החלטה	#
אושר פה אחד.	המליאה מאשרת פרוטוקול ישיבה מן המניין 2025-1.	1
אושר פה אחד.	המליאה מאשרת הסבה להסכם פיתוח שכונת פסגות (שרונית).	3
אושר פה אחד.	המליאה מאשרת את פרוטוקול ועדת תרומות ופתיחת תבר 461 לטובת תכנון והרחבת הקונסרבטוריון בגובה של 60,000 דולר תרומה שהתקבלה מה-JNF כמקדמה.	4
אושר: 8 בעד, 1 נגד.	המליאה מאשרת את הגדלת תב"ר 428 – חטיבת ביניים להבנים ב-83,806 ₪ במימון קרן לעבודות פיתוח. לאחר הגדלה, התקציב יעודכן ל-22,542,573 ₪.	5

תום הדין